

خلاصه درس هشتم

سابقه تقسیمات کشوری در ایران

پس از ورود آریائی‌ان به فلات ایران در نخستین مرحله زندگی اجتماعی یک آبادی کوچک را ویس و آبادی بزرگتر را گئو می نامیدند
در عصر هخامنشیان:

داریوش کشور را به سی شهری تقسیم کرد و برای هر کدام مامورانی گماشت که به آنها (ساتراپ) گویند.
در دوره سلوکیان:

کشور به ۷۲ بخش تقسیم شد.

دوره ساسانیان:

کشور به سرزمین (ایالت) خوره (استان) تسوگ یا تسوج (شهرستان) رستاک (دهستان)

تاریخچه تقسیمات کشور بعد از ورود اسلام به ایران

در دوره عباسیان:

قلمرو آنها به واحدی تحت عنوان ایالت تقسیم شد که مجموعاً به ۳۱ ایالت می رسید.

دوره صفویه تا قاجاریه:

کشور به ترتیب: ایالت-ولایت-بلوک-قصبه تقسیم میشد این ایالتها عبارت بود از آذربایجان، کرمان- بلوچستان، فارس-فارس و بنادر خراسان و سیستان

علت تقسیم بندی های کشور: برای اداره بهتر و تامین نیاز های مردم

امروز کشور به (استان-شهرستان-بخش-دهستان-شهر-روستا) تقسیم می شود

استان: از چندین شهرستان تشکیل شده و توسط استاندار اداره می شود.

شهرستان: از به هم پیوستن چند بخش تشکیل شده و توسط فرماندار اداره می شود.

بخش: از به هم پیوستن چند دهستان تشکیل شده و توسط بخشدار اداره می شود.

دهستان: کوچکترین واحد تقسیمات کشوری است و توسط دهدار اداره می شود.

شهروروستا هم از تقسیمات کشوری هستند

دهستان از لحاظ نظام اداری تابع بخش، بخش تابع شهرستان، شهرستان تابع استان و استان تابع تشکیلات مرکزی خواهد بود.